

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Cătră cetitori.

De oarece abonamentele ne sosesc cu întârziere și neregulat, iar mulți dintre cetitorii noștri au ramas în restanță cu plata abonamentelor din trecut și anul prezent, respectuos ne rugăm, să binevoiască a ținea în vedere punctual terminul de plată și în deoseb. cerem restanțierilor, să aibă bunăvoință a se achita fără amânare de datoria ce o au față de organul nostru.

Administrațiunea

Despre Mărturisire sau Spovedanie.

(Urmare)

Dar neștiința este răul cel mai mare-al conștiinții voastre, căci din neștiință-răutăcioasă — voi faceți în spovedanie multe și grele păcate. Neștiința! Da, neștiința, dar nu aceea care e fără voie, neinvinsă, și nevinovată, ci aceea care e răutăcioasă, aceea care isvorește din neascultare, ori din aceea că nu vreți să credeți la cel ce vă învață — ceea ce trebuie să faceți ori să nu faceți — pentru a împlini poruncile Dumnezeuști, și datorințele de creștin bun.

Spuneți-mi — pentru ce nu spovediți voi datoriile cele vechi în bani — ce le aveți voi la cutare ori cutare — ori la vre-un stăpân de casă, ori la vre-un bolt, la o prăvălie, la vre-un meșter, măiestru pentru lucru, ori la vre-un muncitor pentru lucru. Pentru arat, sămănat, lucru de câmp — ori

la acela dela care ați cumpărat vre-o vită, ori altceva. Servitorul de mult așteaptă plata sa dela stăpân, împrumutătorul de mult așteaptă să i-se reîntoarcă banii dați împrumut, și voi nu spovediți nimica din toate acestea? Oare pentru ce? Imi vor răspunde o samă de inși că ei nu știu că a nu-și plăti datoriile lor să fie păcat. Trebuie să știți iubiților, că Dumnezeu în porunca a șeptea: să nu furi, — Dumnezeu oprește nu numai ori-ce feliu de furătură și ori ce feliu de daunare sau păgubire în averea altuia, ci oprește și a ținea pe nedreptul aceea cu ce suntem datori altuia, și de aceea împotriva acestei porunci păcătuiește nu numai cel ce fură și păgubește, ci și cel ce nu întoarce și nu plătește ceea ce poate și ceea ce trebuie să plătească.

Pagubele ce se fac în pășunile altora cu vitele, ori în sămănături, ori în grădinile altora prin găinile ori alte animale ale voastre — trebuie să le întoarceți de acuma înainte. Lemnele, poamele, bucatele furate — dacă nu le-ați întors trebuie întoarse de acuma, trebuie să le dați înapoi, și dacă aceasta n'ați făcut-o pentru ce nu vă spuneți în spovedanie aceasta întârziere și amânare? Imi vor răspunde o samă — că de aceea — fiindcă au spovedit mai înainte atari furături și păgubiri, și atunci au făgăduit că vor da înapoi lucrul ori averea străină. Și voi cu atâta vă liniștiți conștiința? Să știți, iubiților, că fiecare e greu îndatorat să dea înapoi ce e a altuia — nu când voește el, ci când poate, ori să ceară amânare de vreme dela creditor, dela acela la care trebuie să dea înapoi. — Și așa dacă cineva din sgârcenie, din lăcomie — ori din lene — nu înapoiază ori de tot — ori în parte — cum poate — ceea ce trebuie să de, acela tot mereu petrece în păcat de moarte; de aceea vrând să se spovedească

trebuie să spună întâi câtă vreme a trecut de când are datorința de a da înapoi, a doua oară trebuie să spună în câte rânduri a putut înapoi, când i s'a dat prilej la asta, a treia ce daună mare și ce neplăcere a pricinuit creditorului aceasta întârziere de înapoiere. — Așa dară neștiința nu vă desvinovățește și mai tare și spovedaniile voastre din lipsă de întregitate nu sunt bune.

Când Mântuitorul s'a rugat pe Cruce către Părintele său vecinic — ca să dobândească iertare pe sama celora ce l'au răstignit — ca pricină a desvinovățirii lor a adus neștiința: *Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac!* Dacă Jidovii nu cunoșteau răul ce-l făceau — așa dară nu erau vinovați și de aceea nu era lipsă ca Isus Hristos să se facă mijlocitorul lor la Tatăl cel ceresc să-i ierte. Nu cunoșteau jidovi răul ce-l făceau — zice un învățat — pentru că orbiți de pizmă și de mânia nu voiau să creadă minunilor și învățăturilor Domnului Hristos. De aceea neștiința Jidovilor era o neștiință păcătoasă-care nu-i desvinovățea de loc pentru marea fărădelege ce o făceau și de aceea aveau lipsă de mijlocirea și rugăciunile Mântuitorului ca să dobândească iertare. Așa e și neștiința acelor oameni cari zic că nu știu să fie păcat a nu plăti datoriile, a da înapoi ce ai păgubit pe altul — ori zic că nu știu să fie datori a-și mărturisi amânarea și întârzierea vinovată-de a da înapoi. Ei nu știu acestea, fiindcă nu vreau să le știe; nu știu fiindcă sunt orbiți de interese, de patimi, și nu vreau să creadă ceea ce le spune păstorul sufletească, de aceea neștiința lor este o neștiință jidovească și păcătoasă, care face să fie rele spovedaniile lor din lipsa întregității. — *De nu aș fi venit, și nu aș fi grăit lor, păcat nu ar avea, iară acum nu au cu ce se îndrepta de păcatul lor* — zicea Dl. N. I. Hr. către Jidovi (Ioan 15 22.) Așa pot zice și eu despre voi. Dacă n'ați avea păstor sufletească care să vă predice, să vă învețe ar putea avea oarecare loc neștiința voastră și n'ar fi de scândit spovedaniile voastre și dacă n'ar fi întregi, dar după ce odată păstorul sufletească vă spune cum aveți să vă spovediți ce aveți să faceți, nu vă mai puteți îndrepta cu neștiința.

Părinți, voi cari sunteți tată și mamă, pentru ce nu vă mărturisiți aceea negrijă și slobozenie ce o dați feciorilor și fetelor voastre de a petrece în dragostii neiertate!

Doară și voi ați fost tineri și știți din pățania voastră și a altora, că jocurile, petrecerile, șezătorile, întâlnirile în locuri ascunse între tineri sunt o mare primejdie de a se întina tinerii, de a-și perde curătenia, cinstea, și voi îngăduiți acestea petreceri la copiii voștri — fără de nici o mustrare de conștiință de a păcătui și voi? Și voi de acestea nu vă spovediți? Ascultați o împlărire. Un preot a fost chemat la o muiere bolnavă, care fiind în doaga morții era cuprinsă de mari dureri și neliniștiri sufletești. Preotul o întreabă-ce păcat îi îngreunează sufletul — care doară nu l'ar fi spovedit? Părinte, zise muierea, acuma cunosc ceea ce în viață n'am vrut să cunosc, cunosc că nu mi-am împlinit cum se cade în viață datorința de maică, pentru că am dat fetei mele totdeauna slobozenie de a vorbi cu tineri, și a petrece în dragostii neiertate. Am auzit de mai multe ori pe păstorul sufletească osândind pe părinți, pe tătâni și pe mame-ca vinovați de acelea smintele și de toate acelea păcate ce se fac în acelea petreceri — cum e prea adevărat — și cu toate acestea n'am vrut să cred nici odată că acelea lucruri ar fi rele. Fiindcă moartea se grăbia cu pașii săi-bunul preot prin câteva cuvinte s'a nizuit să o pregătească să aibă părere de rău de acel păcat și a mângâiat cu nădejdea iertării pe biata muiere, carea la câteva minute muri, lăsând pe preot în mare frică despre mântuirea ei vecinică. A cunoaște numai în ciasul morții un păcat așa de mare — pe care în viață nici nu l'a luat în seamă, și a-l spovedi după ce l'a tăcut în toate spovedaniile de mai înainte — vă puteți inchipui ce rușine și neliniște înspăimântătoare și ce groaznică mustrare de conștiință a trebuit să pricinuiască în aceea nefericită muiere.

Apoi anumite păcate cu îndoială cari nu sunt așa rari pentru ce se lasă de o parte și nu se spovedesc? O samă de inși — și însurați, căsătoriți, ori încredințați — în privința necurăției fac lucruri atât de urite și grejoase — încât se înfioră și se îngrejoșază omul de ele, și cu toate acestea creștinii nu vreau să știe de astfel de păcate și nu le spun în spovedanie. — Dacă nu li se pare despre astfel de lucruri și sunt cu îndoială că oare acelea lucruri sunt păcătoase și dacă simțesc vre-o mustrare de conștiință se liniștesc zicând: *atari lucruri nu le finem nu le socotim de păcate*. Credeți voi că acestia sunt siguri și odihniți, liniștiți în conș-

tiința lor? Ba nu, ei păcătuiesc greu de câte ori fac astfel de lucruri, și păcătuiesc și mai greu când nu le spun în spovedanie. De aceea, dacă voesc să-și liniștească sufletul și conștiința, trebuie să-și spovedească toate acelea fapte rușinoase, și să repețască toate spovedaniile, în cari le-au făcut. — Să știți că neștiința nu scapă de păcat nicicând acelea lucruri cari se fac cu indoială, și cari lasă după ele muștrare de conștiință. Rogu-vă deci iubiților mei — pe cât vă este de scump și drag sufletul vostru mărturisiți-vă deplin, spovediți nu numai acelea lucruri, despre cari știți că sunt păcate, ci și acelea despre cari aveți indoială. Preotul apoi va hotări — asupra lucrului, și vă va învăța ce trebuie spus — ori lăsat, — dar să știți că în lucruri de necurăție unde este indoială de păcat, mai tot mereu acel lucru e păcat și încă greu, de moarte. E limpede apoi-că preoții în predici și în învățături nu pot grăi limpede și pe față despre atari lucruri necurate cum grăesc despre alte celea, prin urmare ori ce lucru îndoios — să-l spuneți în spovedanie, unde preotul vă va da învățătura cuvenită. — O anumită, muiere ca să împlinească voința păcătoasă și desfrânată a bărbatului ei făcu de mai multe ori unele lucruri neiertate — având indoială că oare acela lucru e păcat; și deși o muștră conștiința de acel lucru cu toate acestea fiindcă nu era sigură că acele lucruri ar fi păcate grele, nu le-a spovedit nici odată. Ajunsă în ceasul morții și simțindu-se chinată și muștrată în conștiința se-se întoarce către bărbatul ei și cuprinsă de desnădăjduire îi zise: *avem să fim osândiți amândoi, vom cădea în iad, și fără de a mai putea zice ceva și fără de a-și putea îndrepta prin o spovedanie bună spovedaniile rele de până atunci, muri, lăsând pe bărbatul ei plin de spaimă, de durere și năcăz, și deplin învățat din pilda ei despre căutarea păcatului lor. Bărbatul apoi a alergat îndată la un preot și s'a spovedit spunând toate celea ce s'au întâmplat. La moarte, iubiților mei, ies afară și se ivesc toate păcatele acelea cari în viață nu se cred a fi păcate și nu se spovedesc, la moarte păcatele acestea sar asupra noastră ca niște dușmani, și atunci cine se poate apăra împotriva lor?*

(Va urma.)

Când va fi capătul lumii?

(Continuare)

În numerii din urmă am vorbit despre profesia sf. Malahia, care a profetit numărul Papilor până la sfârșitul lumii cu câte o notă caracteristică a pontificatului lor și despre profesia lui Holzhauser.

Din profesia lui Holzhauser, — care împărțește timpul de după Hristos în șapte epoci — vedem că timpul sau epoca Apostolilor se deosebește de epoca prigonirilor, deși perzecuția Creștinismului se începe și se confundă cu timpul Apostolilor, tot așa și durata diferitelor epoci diferi atât de mult.

De ex. epoca Apostolilor nu este mai lungă de cât 40 ani, iar timpul prigonirilor și al păcii consumă fiecare câte 7—8 sute ani, așa în cât din profesia lui Holzhauser putem să vedem numai aceea, că ce soarte va avea Biserica lui Hristos și omenimea.

În privința aceasta profesia lui Holzhauser spune același lucru ca și celelalte profetii, despre cari am vorbit în primul articol despre sfârșitul lumii.

Profetiile acestea spun, că 1) vor veni asupra Bisericii și asupra neamului omnesc încercări grele, 2) după aceste încercări va urma o epocă scurtă de pace și prosperare, 3) apoi va veni Antihristul cu încercările grozave prevestite de Mântuitorul. 4) Acestor încercări se va pune capăt de curând prin venirea a doua a Fiului lui Dumnezeu în nuorii cerului și judecata din urmă.

Cât despre încercări, aceste se vor deslănțui din partea oamenilor și din partea naturii.

Incercările vor începe cu un război, ca și de care nu s'a mai auzit de când stă omenimea. Va izbucni în Europa și se va lăți aproape peste întreg rotogolul pământului. În luna Iuliu vor merge soldații în război și patru ani vor sta în foc, după acest război vor urma și alte războaie. Va

urma apoi o crâncenă revoluție asupra Europei. In urma războaielor va fi ciumă și foamete.

Biserica catolică va fi prigonită. Se vor încerca a smulge din inima omenimei și mai în adins în școli din inima copiilor credința pentru de a-o înlocui cu ura față de Dumnezeu.

Pe lângă aceste încercări pornite din partea oamenilor vor urma și altele grele, ce vor proveni asupra omenimei din partea naturei. Pe cum a scăpat Dumnezeu pe Izraeliteni din Egipt, așa va scoate acum Biserica catolică din mâna vrășmașilor. Pământul se va cutremura, valurile mării vor spăla pământul, fulgere și trăznete îngrozitoare vor face să se cutremure omenimea într'un timp — iar na, — când astfel de fenomene nu se intimplă. Inșă, ca dintr'odată și fără veste se va liniști lumea și va veni un timp scurt de pace profundă și prosperitate.

Popoarele se vor împăca, pământul va rodi în belșug și bunăstare va stăpâni peste oameni. In timpul acesta va fi un Papa mare și sfânt cu virtuți ingeriști. Toate popoarele vor reveni la Biserica catolică și păgânii se vor creștina. Acest Papa va guverna numai patru ani, inșă după el vor urma încă alți trei Pontifici mari și sfinți. Ovreei se vor creștina mai în urmă, dar nu toți, iar aceia, cari vor mai rămânea în legea lor, vor fi cei mai aprigi agenți ai Antihristului,

ca după aceste scurte zile ale păcii — cam 25 ani — să urmeze Antihristul, despre care vom vorbi poate cu alta ocaziune.

Un iubileu prețesc. Sf. Sa Reverendisimul canonic *Vasile Pordea* în 11 Martie crt. a implinit 50 ani ai preoției sale. Activitatea și-a început-o ca profesor la Școala normală în Gherla în 1873, la 1880 ajunge secretar episcopal, mai târziu în 1889 profesor la Academia teologică iar aproape de două decenii în coace face parte din colegiul veneratului Capitu catedral Gherlan. Minte înțeleaptă, judecată precumpănită, de cari a fost calauzit în cursul activității sale rodnice de un jumătate veac. Nu e mirare deci, că iubilantul a ajuns să fie persoana simpatizată nu numai a întregii eparhii dar a tuturor cari l'au cunoscut. Noi in acest colț de țară, profităm de fericita ocazie și din inimă curată trimitem venerabilului iubilant expresia celei mai profunde stime și sincere urări de bine intru mulți ani!

Concordatul. Știrile despre apropiata incheiere a Concordatului între Guvernul țării noastre și sf. Scaun din Roma se mențin la suprafață. Dea Cel de sus, să putem videa cât mai îngrabă înfăptuit acest act de mare însămnătate.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET

Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

3—9 Aprilie 1927.

3. Dumineca. IV. în Paresimi. Evang. Marcu. c. IX. v. 17. Păr. Nichita.
4. Luni. Păr. Iosif.
5. Marți. M. Claudie, Diodor, Victor, Victorin.
6. Mercuri. C. P. Eutihie.
7. Joi. C. P. Georgie, G. M. Caliopie.
8. Vineri. Sf. Ap. Irodion.
9. Sâmbătă. Sf. M. Eupsihie.